

Verhaal van Sieb Veenstra (opgestuurd)

Die dinsdagmorgen 17 april 1945 kwam al in de vroege morgen het droevige bericht. Alle bewoners van de nog zo jonge Wieringermeerpolder moesten evacueren, want om 12.00 uur die dag zou de Wieringermeerdijk de lucht in gaan. Het was niet te geloven. Maar toch, het was werkelijkheid.

Wij woonden als gezin van 6 personen alsmede 2 evacuees in de Sternstraat. Onze naaste burens was een gezin van 7 personen. Mijn vader en de buurman die voorman was bij de Gemeente hadden al afgesproken dat als de ramp zich zou voltrekken, om naar De Terp te gaan, een vluchtheuvel van ongeveer 4 ha. In zijn functie als voorman kon de buurman wel aan materialen komen van de gemeente. En dus werden dekzeilen, balken, ladders, hout en wat maar nodig was om een onderkomen te bouwen naar de Terp gebracht. Zelfs een 1000 liter watertank ging mee. Op de Terp aangekomen treffen ze een bewoner van de Meeuwstraat die zich eveneens op de Terp wilde vestigen. Deze man kon wel aan pakken stro komen bij een nabij gelegen boerderij. Met paard en wagen werd het stro gehaald en men kon gaan bouwen.

Mijn broer en ik (5 en 6 jaar oud) kregen de opdracht om met onze kinderwagen huishoudelijke artikelen naar de Terp te brengen. Het viel niet mee om met een volle kinderwagen het omhoog lopende "knuppelbruggetje" aan het begin van het Terppaadje te beklimmen. Thuis was moeder bezig om het nodige klaar te zetten waar er mee moest. Zo veel mogelijk werd de inboedel naar de bovenverdieping gebracht, want daar zou het water wel niet komen. Kippen en konijnen werden in een jutezak gestopt, ook die moesten natuurlijk mee.

's Avonds laat verlieten we ons huis. Het water was al zo gestegen dat we op het Terppaadje tot onze enkels in het water liepen. Die nacht niet slapen in je eigen veilige bed, maar in het stro in een strohut, drie gezinnen, totaal 23 personen waaronder verschillende evacuees. 's Nachts werden we soms wakker gemaakt door snuivende koeien, mekkerende geiten en knorrende varkens die door anderen naar de Terp waren gebracht.

Gelukkig, na ongeveer drie weken was daar de bevrijding. Met de boot via het "gat van de dijk" over het IJsselmeer richting Groningen.